

Sygn. akt I CKN 787/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Andrzej Wypiórkiewicz

Sędziowie: SN – Marian Kocon (spraw.)

SA – Krzysztof Strzelczyk

Protokolant: Bożena Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2000 r.

na rozprawie sprawy z powództwa J. B.

przeciwko Gminie Miejskiej G. – Zakład Gospodarki Mieszkaniowej

o „zobowiązanie do udzielenia informacji”,

na skutek kasacji powoda

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w O.

z dnia 19 lutego 2000 r., sygn. akt I Ca [...]

**uchyla zaskarżony wyrok oraz wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 4 grudnia 1997 r., sygn. akt I C [...], i sprawę przekazuje
temuż ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania
i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Powód J. B., jako właściciel bliżej określonego lokalu mieszkalnego, wystąpił do Sądu Rejonowego z żądaniem zobowiązania pozwanego Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej do złożenia informacji dotyczącej wskaźników przyjętych do obliczania opłat za energię ciepłą. Żądanie to uzasadnił tym, że pozwany – wbrew, w jego ocenie, brzmieniu art. 29 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali /Dz. U. Nr 85, poz. 388/ - odmawia mu dobrowolnego przedłożenia tej informacji.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 4 grudnia 1997 r. żądanie powoda oddalił. Wyraził przy tym zapatrywanie, które legło u podłoża tego rozstrzygnięcia, że żądanie powoda ma charakter ustalający, a więc jest oparte na art. 189 k.p.c., jednakże dotyczy ono ustalenia faktu, a jego ustalenie w świetle tego przepisu jest niedopuszczalne.

Przytoczone zapatrywanie zostało przez Sąd Wojewódzki w O. uznane za prawidłowe, toteż apelacja powoda została wyrokiem tego Sądu z dnia 19 lutego 1998r. oddalona.

Kasacja powoda - oparta na obu podstawach a art. 393¹ k.p.c. - zawiera zarzut naruszenia art. 328 § 2, 321 § 1 k.p.c., a także art. 189 k.p.c., art. 19 i 29 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali, i zmierza do uchylenia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę w przytoczonych granicach kasacji (art. 393¹¹k.p.c.), Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rację ma skarżący, że niepodobna podzielić zapatrywania sądów niższych instancji, by przedmiotem jego żądania było ustalenie okoliczności faktycznych. Skarżącemu bowiem, wedle treści żądania pozwu, w istocie chodzi o złożenie przez pozwanego – zarządcę szczegółowego rozliczenia poniesionych przezeń wydatków na energię ciepłą. Skarżący jest zainteresowany w tym, by

niezależnie od całościowego rozliczenia się pozwanego ze swych czynności zarządcy, otrzymać jedynie szczegółowe rozliczenie poniesionych kosztów za energię ciepłą. Skarżący prawa do domagania się rozliczenia tych kosztów upatruje w art. 29 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. Z uwagi zaś na fakt, że pozwany – zarządca odmówił skarżącemu złożenia owego rozliczenia, zdaniem skarżącego uprawnienia tego może on skutecznie dochodzić w niniejszym postępowaniu sądowym. Wychodzi przy tym skarżący z założenia, że błędne jest stanowisko pozwanego - zarządcy, iż w razie odmowy przez niego złożenia owego rozliczenia nie dojdzie do konsekwencji prawnej w postaci zastosowania doń przymusu państwowego zapewniającego wyegzekwowanie obciążającego go obowiązku.

Sąd Wojewódzki w O. wydając zaskarżony wyrok odmiennie ocenił treść żądania pozwu, w związku z czym trafny jest zarzut skarżącego, że wyrok został wydany z naruszeniem m. in art. 189 k.p.c. Dlatego też Sąd Najwyższy uwzględnił kasację i uchylił nie tylko zaskarżony wyrok, ale także poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego, jako że oba Sądy nie rozpoznały istoty sprawy. Z tej też przyczyny spod oceny Sądu Najwyższego usuwa się przytoczone zapatrywanie skarżącego co do przysługującego mu uprawnienia dochodzonego w sprawie.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.